

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 10 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. seja dne 20. oktobra 1888.)

(Konec.)

Poslanec Detela poroča v imenu finančnega odseka o prošnji županstva v Veliki Loki glede podpore za napravo vodnjaka in nasvetuje, da se dovoli 200 gld. podpore iz deželno-kulturnega zaklada in deželnemu odboru pa se naroča, da se obrne do c. kr. vlade, da tudi ona podpira to podjetje. Predlogi se vsprejmo.

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o prošnji Alojzija Prašnikarja v Kamniku, da bi dežela prevzela še za 30.000 gld. glavinskih delnic za zgradbo železnice iz Ljubljane v Kamnik in nasvetuje, da se vlada naprosi, da donesek 200.000 gld. primerno povekša, dežela kranjska pa dovoli razen že dovoljenih 50.000 gld., še 20.000 gld.

Poslanec dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča v imenu finančnega odseka o prošnji županstva v Trzinu in družnikov glede deželnega doneska za zgradbo lokalne železnice iz Kranja v Trzin. Izdati bi se moralo za 200.000 gld. glavinskih, za 300.000 gld. pa prioriteten obligacij. Ker pa vse zadeva ni še popolnoma jasno dognana, izroči se deželnemu odboru z nalogom, da v prihodnjem zasedanju o njej poroča. Predlog se vsprejme.

Poslanec Klun poroča v imenu finančnega odseka o prošnji predstojništva zdravšča na Bledu glede brezobrestnega posojila 20.000 gld. za zgradbo, zdravniškega salona na Bledu, kateri bi se vrnil v desetih obrokih. Stvar ni nikakor jasna, ne ve se, kdo bo plačal posojilo, predrago hoče se kupiti tudi svet, torej se prošnja ne usliši.

Poslanec Detela poroča v imenu upravnega odseka o nižji gimnaziji v Kranji. Ta zadeva je že tretjokrat na dnevnem redu in v lanskem zasedanju sta poročevalci, deželni glavar dr. Poklukar, in poslanec Klun stvar tako obširno razjasnila, da je težko kaj novega povedati. Ministerstvo odgovorilo je na prošnjo deželnega zbora le to, da jej ne more ustreči, uzrokov pa ni povedalo. Stvar pa je tudi politične važnosti in vsekako je treba tak, za slovenski narod važen zavod vzdržavati. Skli-

cevanje na to, da se naredba zaradi gimnazij ne more preklicati, ni več veljavno, skrhala se je popolnoma na Češkem, kjer so več dobili, nego so imeli poprej. Torej nasvetuje, da se ponovi prošnja na c. kr. ministerstvo, da se spodnja gimnazija v Kranji vzdrži.

Poslanec Klun zavrača sumničenje, da bi se državni poslanci slovenski le „pro forma“ potegovali za Kranjsko gimnazijo, mari pa bi jim bilo toliko zanj, kakor za lanski sneg. Čuda pa ni, da se je gimnazija v Kranji razpustila, kajti pošiljala so se učnemu ministerstvu poročila, da so tamošnji učitelji duševne ničle, da manjka potrebnih stanovanj in da nemajo dijaki nobene prave podpore. Govornik pravi, naj se v Ljubljani napravi druga gimnazija in naj se o njej pošiljajo taka poročila, kakor o Kranjski gimnaziji, pa bo kmalu razpuščena. Disciplina ni bila baš izgledna, dijak je plunil za svojim verskim učiteljem, ne da bi se bil zato kaznoval, in učitelji, ki so zahtevali, da se nekateri učenci kaznujejo, bili so imenovani denuncijanti. Ljubljanska gimnazija je zdaj najbolj velikanska v Avstriji, ima 908 učencev, 21 razredov in toliko profesorjev, kakor deželni zbor kranjski udov, to je 37. (V resnici le 35. Uredn.) Hoče se sedaj napraviti druga gimnazija v Ljubljani. Res, da je tu več učnih pripomočkov, inštruktorjev in podpore, a Ljubljana bi postala uprav dijaško mesto, kajti štela bi nad 4000 dijakov, ki bi se prav lahko udeleževali zapeljivih prilik, katerih nudi veliko mesto, katerih pa manka v malem mestu kot Kranj. Gimnazijsko poslopje v Ljubljani je dosti premalo in nekateri prostori so taki, tako vlažni, da bi komaj služili za kleti. Treba bode tedaj zidati novo poslopje, da se ne bodo učenci mej seboj pretepali, kakor je to bilo, ko sta bili gimnazija in realka v enem poslopju. Zato je on v državnem zboru v interesu državnih financ priporočal, naj ostane nižja gimnazija v Kranji, da ne bo treba druge gimnazije v Ljubljani. Zato gorko priporoča prošnjo za obstanek gimnazije v Kranji. (Dobro! dobro!)

Dežman odklanja, da bi morebiti njegova stranka bila Kluna ali državne poslanece sumničila, da njim ni bilo resno za vzdrževanje Kranjske gimnazije mari. Nasprotovati pa drugej gimnaziji v Ljub-

ljani ne gre, saj bi potem dobili lahko popolno nemško, a tudi popolno slovensko gimnazijo, in s tem bi narodni poslanci pač dosegli svoj ideal.

Vladni zastopnik g. Smole pravi, da gimnazija v Kranji se ni zaradi slabih poročil razpustila, nego kakor že l. 1878., tako tudi zadnjikrat, zaradi slabega obiska. Tu ujšnja deželna vlada je priporočala obstanek gimnazije, učne moči so bile dobre, tudi disciplina učencev je bila izvrstna. Vodstvo je bilo dobro in je storilo mnogo za podporo dijakov. Da je kak razposajen dijak se nespodobno obnašal, zato ni odgovoren potem ves razred. Bitke mej dijaki so včasih bile, to pa tudi, ako neso bili v enem poslopju. Prostori v licejskem poslopju so pač za ljudsko šolo slabi, gimnazija pa ima dobre prostore, čeravno neso tako elegantni, kakor pri novih stavbah.

Poslanec Klun vzdržuje svoje trjenje, da so se pošiljala neugodna poročila o gimnaziji na Dunaj, a vira ne more imenovati.

Poročevalec Detela pravi, da bi se gorenjski strani najbolj ustreglo, ko bi se napravila cela gimnazija v Kranji. S tem bi se ustreglo tudi vsi kranjski deželi. Naj se minister Gautsch ne plaši, preklicati svoje naredbe, spodnja gimnazija naj ostane razpuščena, ustanovi naj se pa popolna gimnazija v Kranji.

Potem se predlogi vsprejmo jednoglasno.

Poslanec Murnik nasvetuje naj se vsi predlogi deželnega odbora izroče odsekom, predlog ni treba več tiskati, prošnje, ki bi še došle, naj se oddado v rešitev deželnemu odboru. — Obvelja.

(XVII. seja dne 22. oktobra 1888.)

Došel je protest občin Komendske fare, Kapla vas, Naševce, Klanec, Moste in Suhadole, da bi iz Glavarjevega ustanovnega zaklada zidala bolnica v Kamniku.

Poslanec Detela poroča v imenu finančnega odseka o prošnji občine Radence zavolj podpore za napravo nove ceste iz Starega Trga proti Radenci in nasvetuje, da naj se izroči deželnemu odboru, da potrebno poizveduje in svoje nasvete stavi v prihodnjem zasedanju.

LISTEK.

Ukrajinske dume.

(Česki napisal E. Jelínek; poslovenil Podvidovski.)

IV.

V ljubimskem hrepenenju.

Bili sta dve vasi, bogata in uboga.

V bogati imeli so se ljudje dobro, vozili se na trge, prodajali in kupovali. Njihove kočje skrivale so se v gozdu, ali za gozdom širil se je na vse strani rodovitni travnik in plodna ravnina, povlačena z veselimi potokom. Buje trave živile so govedino in čebele, imeli so torej obilico mleka in medu.

Tako je bilo do pol pota k mestu. Tam se je pričela pusta step, brez dreves in žive vode. Le tu in tam zanesle so se rose tiho v močvirja, v kojih so gnile bičje šibe in morda malo trstja. Nikjer ni bila step tako tožna in opuščena, nikjer ni divjal vihar tako žalostno.

Tam se ležale kočje uboge vasice, prikriti dobrotam. Imeli neso niti cerkvice, niti popa, le siromašno životarjenje. Še pitno vodo imeli so slabo.

Ljudje teh dveh vasij so se poznali malo, dasi so si bili najbližji sosede.

Le beda hodi z bedo in pa zopet bogastvo z bogastvom. Bogastvo beži pred bedo in tudi ta ukrajinska beda se ni rada oprijemala bogastva. Izvestno bi jo to le zaničevalo.

In kaj! ni ga bilo pametnika, kateri bi mogel povedati, da so kedaj prišli svatje iz te bogate vasi v revno. Ali celo, da bi prišlo svatje iz uboge v bogato. Ne, ne, to se ni zgodilo in nikomur ni prišlo to niti na misel, dasi so tudi za plodno prago tega zemskega kota rastle krasne, čarobne Ukrajinke in molojci ne zanikrni.

Vedeli so o njih morda v bogati vasi, toda svatov vender neso pošiljali k njim. Sicer so imeli dosti svojih „črnoobrvev“ in molojcev.

Le jederkrat se je zgodilo za davnih časov, kar se potem zopet ni zgodilo cele veke; vas bogata se je približala k ubogi!

Ali to ni šlo le tako.

V Golobcih — tako se je imenovala uboga vasica — prišel je na svet rajskomil, pripraven Kazak. V mladih letih pasel je konje, kateri so mu neredko zašli v trstje k Ljubci — tako se je imenovala bogata vas. Ni torej čudno, da so v bogati

vasi poznali deloma Ivanka in da so slišali njegovo zvikanje, izvabljenost iz male piščalke, po njegovem glasu so ga tudi poznali. Ali inace neso bili nanj posebno pozorni, le da so kričali nad njim neuljudno svarilno besedo, kadar je pustil konje nemarno do samih vrtov.

Le jedna osoba bila je v ti bogati vasi, katera ni nikdar pošiljala za Ivankom neuljudnih besed, rada je poslušala njegove pesni in za to gladila včasih i njegove konje. Zdelo se jej je, kakor da niti v njenej vasi nemajo takega pripravnega Kazaka.

Ivanek se ni menil mnogo za to; razlagal si je bolj, da so njegovi konji tako lepi, in da jih zato ljubi. Veroval je, da jej ugaja njihov lesk, kakeršnega neso imeli gotovo niti konji s panskega dvora.

Ivanek je dorastel. Tudi črnoobrva Efimka je dorastla. Od tedaj videla sta se češče od blizu, ali za njune razmere menil se ni nihče. Videla sta se, videla — ali nič več. Niti prilike ni bilo pregovoriti skupaj. Ivanek ni niti vedel, kakošen glas ima Efimka. Vedel je le, da je zelo lepa, in mislil si je tudi, da v njih — v ubogi vasi — ne raste take bele golobice.

(Dalje prih.)

Poslanec dr. Papež poroča v imenu upravnega odseka o trtni uši na Kranjskem in naglašja, da se vinogradniki premalo zanimajo za nasajanje vinogradov z ameriškimi trtami; temu so krivi deloma npravitelji trtnice v Kostanjevici, ki vinogradnikom pravijo, da so ameriške trte le za poskušnjo in se ne ve, se li bodo obnesle zoper trtno uš. Še bolj je krivo malomarnosti nepristno vino, ki se zmirom bolj širi po deželi. Konstatovalo se je, da so na Igu prodajali v dveh posodah nepristno vino, ki je prišlo z Ogerskega od firme Pollak in Rozman, katero se je konfiskovalo. Poročevalec nasvetuje: 1. Izdaja poučne knjižice: „Nauk, kako zasajati vinograde z ameriškimi trtami“, se vzame na znanje in in odobruje; 2. deželni odbor se pooblašča: a) da iz deželnih trtnic brezplačno od daje ameriške trtne šibe in ukorenineno trte, kolikor jih je na razpolaganje, malim neimovitem vinogradnikom, in b) da takim malim vinogradnikom, kateri svoje vinograde pravilno zasade z ameriškimi trtami, dovoljuje darila v denarjih do najvišjega zneska 50 gld. 3. V ta namen se za leto 1889. dovoli kredit 500 gld, iz deželno-kulturnega zaklada. 4. C. kr. Vlada se naprosi, da se prekliče propoved 29. julija 1882, da se ne sme tržiti s ukoreninjenimi trtami in 5. da se strogo postopa po vladnih organih proti prodaji nepristnega vina.

V splošni razpravi oglasi se poslanec Pfeifer: Visoki dež. zbor! Ko se je jela širiti trsna uš l. 1865 po Evropi, izdalo se je velikansko mnogo denarja za razne poskušnje in komisije, da se ta uš išče, najde in uniči; zlasti na Francoskem so si mnogo prizadjali, uničiti trsne uši — seveda brez uspeha. Navzlic tem nepovoljnim uspehom smo tudi pri nas drage preiskovalne komisije nastavili dobro vedoč, da ž njimi ne prezenemo trsno uš. Opomin tukaj na neko Ribniško burko; seveda je samo burka, ali šaljivo nadvezanje. Zgubilo se je — pravijo — žrebe, katero je šel Ribničan iskat po dolini, v kateri je vedel, da ga ni: vem, da ga ni v tej dolini, pa ga grem vendar iskat, dejal je Ribničan, obhodil dolino za dolino ter tako dolgo trafil čas, da mu je mej tem volk požrl njegovo žrebe. Vem, da s temi dragimi poskušnjami uši ne uničim, pa bom vendar le poskušnje naredil, saj imam denarjev zadosti za vse še tako prazne in še tako drage poskušnje. To je Ribničanom seveda samo nadvezano; kajti Ribničani in Ločani, katerim tudi marsikatero smešno posiljuje, so duševno jako zburjeni kmetje; zavedajo se svoje duševne zmožnosti, da sami uganjajo Ribniške burke, ker dobro vedo, da njih duševno zmožnost mi vsi pripoznamo. Tako se je pri nas za razne komisije zametalo mnogo denarja brez vse koristi, brez vsakega uspeha: novce je požrl volk, uš pa vinograde. Ko bi bili koj s početka rabili denar za nasajanje in odgojenje trsni uši zoperstavnih američanskih trt, ne pa zametavali za razne (filokserne) ušive komisije: ne bi bili sedaj v tako obubnem stanju v kakršnem smo: imeli bi nekaj dragocenih poskusov morebiti tudi povoljnih uspehov z ameriško trto in nje požlahnenjem vsaj v tem oziru, da bi znali, katera vrsta američanskih trt se obnese v težki, lahki, peščeni itd. zemlji, potem če američanska trta v našem podnebju obdrži svoje prirojene lastnosti, to je, se ne prevrže kakor sem jest sam zapazil pri nekaterih domačih trtah: krhljkovec (Krachgutedel) zgubil je prvotni fini okus, ni več tako aromatičen ko pred 15 leti, slankamenka pozneje zori, ko pred 10 leti; prijatelj mi je pravil, da laški sivček (Wälschriesling) se pričenja bližati naši beli zeleniki. Mogoče, da se američanska trta pri nas drugače obnese, če jo dobimo s Francoskega, z Ogerskega, z Bize lskega ali pa — kar je po mojem mnenju neizogibno potrebno — direktno iz Amerike. V tem oziru poljedelskega ministerstva referent menda sam nema jasno določenega načrta, ker na primer državna trsnica v Kostanjevici dobivala je američanske trte z Ogerskega, Francoskega, namesto naravnost iz Amerike; žalibog dotični uradnik ni naklonjen vinorejcem, sicer ne bi pri nakupu američanskih trt tako štedil, stiskal in skopoval ter se ne bi protivil brezplačnemu oddajanju američanskih trsnih ključev tem manj pa že požlahnenih trt, kar bi po njegovem mnenju prouzročilo preveč troškov. Gospod pa ne pomisli, da — če propadajo vinogradniki — bode usahnil prav izdatni vir državnih dohodkov, vir, proti kateremu je oni trošek, ki bi nastal z brezplačnim delanjem požlahnenih američanskih trt stokratni manjši od ogromne škode po trsni uši. Tako

postopanje mora hudo žaliti obupanega vinogradnika, ko vidi, da v nesreči ne najde tiste pomoči, tiste podpore, ki je kaj hitro pri roki, če na primer požar poškoduje kakšno majhno predmestje Jeruzalema ali če pohlevna reka Jordan prestopi svoje bregove, pa še bridkeje, grenkeje občuti krivico, ko more od uničenih vinogradov plačevati davke in več let čakati, da se odpišejo davki. V tem oziru si priprosti ljudje navadno pač sami pomagati ne znajo, ker ne poznajo dotičnih postav, politični uradniki pa (ex proprio motu) iz lastnega nagiba redkokrat priskočijo davkoplačevalcu na pomoč; tukaj treba pouka o tistih postavnih določbah, ki po trsni uši uničenim vinogradom dovoljujejo prostost od zemljišnega davka; mej take določbe spada drž. zakon dne 27. junija št. 3 ex 1886 §§ 7 in 8; takoj bi moral dež. odbor vmes poseči ter kratko napisati v jasni okrožnici primeren pouk v približno taki podobi, kakor se nahaja v II. zvezku letos izdanem od društva za ohranitev avstrijske vinoreje ter razposlati okrožnico do predstojnikov občinskih, farnih in šolskih uradov. V zmislu teh opazk priporočam dež. odboru izdavanje omenjene okrožnice.

Mnogo imam še na srcu glede vinstva, moja gospoda: kako težaven, rekel bi obupan je položaj vinorejca, ki se ima boriti proti podzemeljski filokseri in nazdemeljski peronosfori, vrh tega pa še proti brezvestnim vinskim trgovcem, ki hodijo v inozemstvo po tako imenovano brezdomovinsko vino, ki ga pripeljejo do Brežke ali Videmske postaje, tukaj par vedrov Bizelca oziroma Dolenca dokupijo potem vse oddajo in odpošljejo pod novo firmo „Dolenjca“ ali „Vizelca“ na določeno mesto; poleg tega bi omenjal, kako se semtertja nareja „čviček“, kako si pri tem iščejo 100 in še več odstotkov dobička kolikor pošte na kapljica seveda ne more dajati — ali čas danes ne dopušča obširnejše razprave, ker imamo rešiti še celo dolgo vrsto važnih predmetov; tedaj za danes z Bogom! (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 23. oktobra.

Nek poljski list je zadnje dni zopet pogrel vest, da je stališče **Taafejevo** omajano. „Dziennik Polski“ pa to odločno oporeka Taafejeva vlada stoji baš sedaj jako trdno. S pomočjo Čehov bode izvela konservativni program svoj. V narodnem oziru bode dovolila Čehom jako daleč sezajoče koncesije.

Knezu Clary-ju Nemci ne bodo z lepa odpustili, da je priobčil načrt za spravo mej Nemci in Čehi na **Českem**. Posebno jih jezi, da je knez tudi Nemcem priporočal, da bi priznali jednako-pravnost narodnostij. Nekateri nemški listi so kar zamolčali ta odstavek, kajti naravnost se ga neso upali pobijati, ker je utemeljen v ustavi, na katero baš opirajo svoje razloge proti kronanju cesarja češkim kraljem in proti državnemu pravu češkemu. Posebno mu zamerijo zategadel, ker je knez bil poprej pristaš ustavoverne stranke. S svojimi predlogi pa Clary najbrž ne bode nič dosegel, kakor o svojem času tudi dr. Fischhof ni. Nemci hočejo vsekako le gospodovati ter ne marajo za nikako spravo.

Naravno je, da se mnogo ugiba, kdo bode namestnik **moravski**. Mej drugimi imenuje se grof Sigmund Thun. Nemci bi pa radi videli, da bi bil grof Merveldt, kateri je v Šleziji večkrat dovolj jasno pokazal neskaljeno nemško mišljenje svoje. To je tudi uzrok, da se je po vseh nemških listih takoj po zvršenih premembah v ministerstvu zatrevvalo, da bode šlezijski deželni predsednik naslednik Schönbornov na Moravskem.

Topništvo mislijo zopet nekoliko preustrojiti in pomnožiti. Osnovale se bodo mobilne skupine baterij za obleganje. To bode neka srednja stvar mej poljskim in trdnjavskim topništvom. Sprva se bode osnovalo pet tacih skupin, dve bodeta na Dunaji, jedna v Budimpešti, dve pa v Galiciji.

Ogerski vladni listi silno proslavljajo državni proračun. Nikdo bi ne bil pričakoval tako zboljšanje financ. Opozicijski listi tudi priznavajo, da je proračun ugoden, in da se vlada prizadeva, da bi odpravila deficit. Dvomijo pa, da bode tudi računski zaključek tako ugoden. Nepričakovane zahteve za vojaščino lahko tudi nakrat uničijo vso ugodnost proračuna in zatorej ni gojiti nade, da bi se kmalu doseglo ravnotežje v budgetu.

Vnanje države.

Kralj **srbski** je vsprejel demisijsko finančnega ministra Rakića in ukazal ministru Mijatoviću, da naj vodi začasno finančno ministerstvo.

Kakor je znano, se je že govorilo, da se bivši bolgarski knez Aleksander Battenberški oženi s prusko princesinjo Viktorijo. Posebno sta se angleška kraljica in cesarica Viktorija, soproga cesarja Friderika, jako naudeševali za to ženitev. Temu se je

pa odločno uprl **nemški** kancelar iz političnih ozirov. Pretil je, da odstopi, ako se ta ženitev izvrši. Vender se je brž tedaj govorilo, da je ta ženitev le odložena. S tega časa so se pa politični odnošaji precej premenili. Bismarck se je preveril, da prijateljstva ruskega ni več moč pridobiti in se torej neče več tako ozirati na Rusijo, ter bi torej več ne zagovarjal tej ženitvi. Battenberžan bil je nekda zadnji čas incognito v Berlinu in so se o tem že skoro popolnem dogovorili. Poroka bode v nekda v Angliji, kjer se bodeta novoporočenca tudi nastanila.

Dopisi.

Iz Kranja 20. oktobra. [Izv. dop.] („Klub slovenskih biciklistov v Kranji.“) Dne 14. t. m. vršila se je mej ljudsko veselico v proslavo 40letnice vladanja presvetlega cesarja prva dirka „Kluba slovenskih biciklistov v Kranji.“

Dasi vreme ni bilo ravno ugodno, pričel se je ob 2/3. uro korso tujih in domačih biciklistov po glavnem trgu, in od tod odpeljali so se tekmovalci k stantu. Dirko 2 kilometra na daleč pričeli so Kranjski biciklisti, katerih se je 6 udeležilo tekmo vanja. Prvo darilo srebrno svetinjo, darilo mestne občine Kranjske in častno darilo (zlato sportno verižico darilo Kranjskih dam) dobil je g. Fran X. Sajovic (4 m. 51 sek.); drugo srebrno svetinjo, darilo mestne občine Kranjske, g. Janko Majdič, (5 min. 18 sek.); tretje malo srebrno svetinjo, darilo Kranjskega kluba g. Janko Zalokar (5 min. 22 sekund.)

Za tem dirkali so Ljubljanski gostje na visokem kolesu. Prvi dospel je do cilja g. Demeter Bleiweis vitez Trsteniški (4 min. 24 sek.) in dobil veliko srebrno svetinjo, darilo „Narodno Čitalnice Kranjske“ s častnim darilom Kranjskih dam (zlato iglo z dijamantom); drugi g. Josip Medved (4 min. 47 1/2 sek.) dobil malo srebrno svetinjo, darilo Kranjskega kluba. Na nizkem kolesu (Safety) vozil je najbolje g. Fran Petrič (4 min. 45 1/2 sek.) in dobil veliko srebrno svetinjo, darilo „Slovenskega Bralnega društva Kranjskega“; drugi gosp. Urban Zupanc (5 min. 30 sek.) dobil malo srebrno svetinjo, darilo Kranjskega kluba.

Po končanem dirkanju, pozdravil je častni predsednik g. župan Karol Šavnik Ljubljanske in Kranjske bicikliste, opominjajoč zmagovalce, da naj hranijo darila v lep spomin na 40letnico vladanja presvetlega cesarja. Na to razdelil je gosp. častni predsednik darila po gospicah Mizi Mally-jevi in Karolini Rakovčevi, katerima gre posebna zahvala za prelepa darila narodnih dam. Dirka vršila se je skozi in skozi sijajno in le čestitati smemo klubu slovenskih biciklistov v Kranji. Da je pa bilo mogoče doseči tak uspeh, gre velika zasluga gg. županu Karolu Šavniku, notarju Viktorju Globočniku, Ferd. Sajovicu, dr. V. Gregoriću, not. kandidatu Janku Globočniku in Karolu Florijanu. Prostor za dirkanje bil je krasno dekorovan in za to gre posebna zahvala g. okr. sodniku Ferd. Staretu in graščaku gosp. V. Recharju.

Za javni red skrbela je radovoljno slavna požarna bramba pod vodstvom gospoda predsednikovega namestnika Ignacija Foka in gospoda poročnika Otona Reša, ki je to nalogo izvrstno rešila.

S Krškega 21. oktobra. [Izv. dop.] Včeraj smo že mislili, da je Krško tam kje na Krasu, kajti cel dan je brila mrzla in neprijetna „kraška burja“, pogostoma spremljana z nepričakovanim snegom, vmes pa večkrat pozdravljena z najlepšim solnčnim svitom. Potem tacem smo imeli koncem meseca oktobra pravcato aprilno vreme, katero je danes že nekoliko ponehalo. Vzlic tej naglej vremenski spremembi smo včeraj našli na g. Janeža vrtu na mladi jablani mladiko s 14timi skoro čisto razcvetenimi popki, kar obiskovalci „sadne izložbe“ v Ljubljani v tem času javaljne videli ne bodo. —

Letos se je še malo slišalo o vinski letini na Dolenjskem. Naj mi bo torej dovoljeno o tej prevažni zadevi za dolenjskega kmeta nekoliko spregovoriti. Da bi zamogel za to zabeležiti po vsem prav dobrih uspehov, pač pričakovati ne moremo, ker je po Dolenjskem — zlasti pa po okrajih Krškega glavarstva, že malo vinogradov, ki bi ne bili manj ali več okuženi po „trtni uši“, tej največi sovražnici našega uboze kmeta. Tej nesreči so se letos še druge pridružile: po jako mnogih krajih „toča“, spomladi. „palež“ in meseca septembra pa „strupena rosa“ (peronospora viticola). Zaduja bolezen se je že letos pokazala v obilni meri, kar poprej Dolenjcem še ni bilo znano. Mogoče je tudi,

da ni jedina „strupena rosa“ kriva tako zgodnjemu odpadanju listja na trtah — vsaj po vseh vinogradih ne, ampak k temu pripomore gotovo mnogo „trtna uš“, ker po njej okuženo trsje nema več tistih močij, kakor zdravo — in najbrže je krivo to, da trta tako rana izgublja listje. Po tistih vinogradih potem grozdje nikoli tako ne dozori, kar se ve veliko škoduje vinorejcem.

Poleg vseh teh navedenih uim je vinska letina bolj izpadla, kakor smo pričakovali; v obče jo smemo dobro imenovati, kar se tiče kvalitete, a srednjo, kar se tiče kvantitete. Z ozirom na kvantiteto je letina slabša od lanske; toda kar se tiče kvalitete, presega lansko precej.

Vinska pokušnja v izložbi na starem strelišči naj gorenjske vinske trgovce (tovornike) prepriča, da ima Dolenjska še vedno obilo dobre vinske kapljice. In če pomislimo, da bode letošnje vino veliko boljše od lanskega, bodo Gorenjci radovoljno segli po njem ter ne samo od železničnega tira gledali sem na „Krške vinske gorice in domače zidanice“, ampak tudi v resnici k nam prišli po pošteno dolenjsko kapljico.

Ako ta ali oni vinski kupec (oštir, tovarnik itd.) pride domu na Gorenjsko, navadno slehernemu odgovori, če je poprašan, od kodi je vino, no iz Drenovca, Rebra, Trške gore, ali kake druge znane vinske gorice Krškega glavarstva, dobro vedo, da gorenjskemu kmetu dolenjsko vino še zmerom najbolje ugaja. Če bi oštir rekel, da je vino s Hrvatskega (kar je danes prav pogosto), bi kmalu zgubil vse goste, ker Gorenjci imajo nekake predsodke o hrvatskih vinih. Nečemo trditi, da bi bila kranjska (dolenjska) vina boljše od hrvatskih, a našemu kmetu pač ne godijo tako, ker so mu premeška in presladka. Kranjec stare korenine ima rad tako vino, ki malo v jezik ureže — in to lastnost imajo pač dolenjska vina.

Torej Gorenjci! Pridite letos v prav obilnem številu na Dolenjsko! Prepričali se bodele sami, da so te vrstice resnične. Postreglo se Vam bode z dobrim dolenjcem, kar bo izvestno v hasen Vam in nam.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) sklenil je včeraj ob 1/2 9. zvečer svoje zborovanje. Deželnim uradnikom, kakor tudi diurnistom so se plače izdatno povišale, sklenil se je cestni zakon in zakon ob uvrstitvi deželnih cest. Potem je deželni glavar doktor Poklukar s slavlakci na cesarja sklenil zborovanje.

— (Občina Cerklanska) imenovala je jednoglasno občespoštovanega, prezasluznega gosp. Josipa Merka, c. kr. okrajnega glavarja v Kranji svojim častnim občanom.

— (Na vseučilišči v Gradci) bil je te dni doktorjem prava promoviran g. Adolf Rožanc iz Šoštanja, Karol Friedrich s Krškega pa doktorjem zdravilstva.

— (O pokojnem V. Jevnikarji) predsedniku okrožnega sodišča v Novem mestu dobili smo nastopne podatke: Porojen je bil 1823. l. v Ljubljani, kjer je dovršil gimnazijo, potem šel na Dunaj, kjer je 1845. l. dovršil vseučiliščne študije. Dne 11. junija 1847. bil je imenovan konceptnim praktikantom pri tedanji guberniji, 1850 l. sodnijskim pristavom na Krškem, od koder je kot okrajni pristav prišel v Črnomelj. L. 1856. bil je imenovan okrajnim predstojnikom v Vipavi, 1867. l. okrajnim sodnikom v Postojini, 1868. l. deželnega sodišča svetnikom v Ljubljani, od koder je 1875. l. kot okrožnega sodišča predsednik odšel v Novomesto.

— (Umrli) je v Gradci v bolnici usmiljenih bratov umirovljeni deželni knjigovodja Martin Iva netič.

— (Deželne sadjarske razstave odbor) naprosil nas je, da objavimo p. n. slavnemu občinstvu, da se bo razstavljeno sadje po oddelkih pribodno sredo 24. t. m. ob 3. uri popoldne prodajalo. Opozorujemo naše gospodinje na to razprodajo, pri kateri morejo nakupiti lepega trajnega zimskega sadja.

— („Katolička Dalmacija“) razpravlja cesarja Viljema napitnico v Rimu, zlasti stavek: „Naše dežele bile so z mečem zjedinjene“. „Katolička Dalmacija“ se čudi, da se vladar „najbolj omikanega naroda na svetu, kakor se Nemci navadno imenujejo, s ponosom sklicuje na pridobitve z mečem.“ Konec devetnajstega stoletja bi se sila ne

smela priznavati za krepost. Danes bi v omikanem svetu pravica imela več veljati, nego sila. Žal, da temu ni tako, odkar je nemška politika uvela zopet srednjeveško pestno pravo.

— (O patvorenem Strossmayerjevem pismu) piše obširneje Dunajski dopisnik „Varšavskega dnevnika“ ter izrecno imenuje patvoritelja Viktorja Habna, navajajoč prejšnje falzifikate nje gove. S sedemnajstimi leti bil je časnikarski reporter na Dunaji. Ko je bil grozni potres v Casamic cioli, osleparil je Dunajski „Extrablatt“ z vestjo, da je ondu poginil tudi znani pesnik Peregrini in je za 10 gld prevel poslednjega dozdevne pesni, ki pa neso bile družega, nego prost posnetek Heineja. Priobčil je tudi Peregrinijevo sliko, ki pa ni bila družega, nego slika Hahnovega deda. Drugi njegov falzifikat je bil ukaz cesarja Josipa II. glede takozvane Dunajske „Burmusik“, za katerega je dobil od „N. Wiener Tagblatta“ 15 gld. nagrade. Ker se je radi tega pričela tožba proti njemu, ubežal je v Osek, kjer je za znane Tisza-eszlarske afere patvoril pisma Kossuthove in Kudlichove. Poslednje njega delo bilo je pismo „Strossmayerjevo“, s katerim je navihal „Kölnische Zeitung“, ki ga sedaj tudi misli tožiti. Morebiti se s to tožbo razkrijejo vse tajnosti in mreže v tej aféri.

— (Slavnostni koncert) v proslavo štiridesetletnega vladanja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. priredi v 25. dan oktobra 1888 v redutni dvorani „Slovensko učiteljsko društvo“ s prijaznim sodelovanjem gospodičin učiteljic in gospodov učiteljev, nekaterih gđ. gojenk c. kr. učiteljšča in vojaške godbe c. kr. pešpolka št. 17, pod vodstvom g. Ant. Nedvėda, c. kr. učitelja glasbe, in g. J. Nemrave, kapelnika. Vspored: 1. C. M. Weber — Overtura iz opere „Freischütz“ za veliki orkester. 2. Ant. Funtek — „Prolog“, govori gospodičina Vilj. Rischner. 3. Ant. Nedvėd — „Avstria moja“. Moški zbor. 4. J. Moscheles — „Hommage a Händl“. Grande duo za dva klavirja. (Gospodičini Irma Furlan in Elvira Sittig.) 5. Ant. Nedvėd — „Nazaj v planinski raj“. Mešani zbor. 6. C. Kreutzer — Arija iz opere „Nachtlager von Granada“. (Poje gospodičina Pavla Suwa, spremlja na klavirji gospodičina Irma Furlan.) 7. Ant. Nedvėd — „Popotnik“. Moški zbor s samospévom za tenor (g. Ant. Razinger) in četverošpévom. 8. Jos. Haydn — Zbor za mešane glasove iz oratorija „Stvarjenje sveta“ s spremljevanjem orkestra. — Začetek točno ob 7. uri zvečer. — Sedeži I. vrste 1 gld. 50 kr., II. vrste 1 gld., ustopnina 50 kr. — Ustopnice se dobivajo pri g. H. Turku na Mestnem trgu in na večer pred koncertom pri kasi. — Besede napevom s prologom vred dobé se pri kasi po 10 kr. — Čisti dohodek je namenjen učiteljskim udovam in sirotam.

— (Za lovce) utegne biti zanimivo, da so se včeraj zvečer čule jarebice na nunskem in na Koslerjevem vrtu, jedna pa v „Zvezdi“. Sedela je, kakor nam zatrjuje znan „Nimrod“ na divjem kostanji, kar je vsekako redkost. — Sluk (kljunačev) je zadnje dni prav obilo v okolici, vender pa je včeraj ali predvčeraj znan lovec mesto sluke ustrelil divjo kokoš. Najčudneje je, da se s tem svojim činom še ponaša.

— (Čitalnica v Celji) ima v nedelje 28. t. m. zvečer ob 8. uri občni zbor. Na dnevnem redu so poročila; predsednikovo, tajnikovo in blagajnikovo in volitev novega odbora.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi „delavsko bralno društvo“ v Idriji v nedeljo 28. dne oktobra t. l. v pivarni „pri črnem orlu“ v proslavljenju štiridesetletnega vladanja Nj. Velečastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. z nastopnim vsproredom: 1. Uvodnica „Planinska cvetlica“, E. Titel, godba. 2. „Slavnostna himna“, uglasbil J. Hribar, moški zbor. 3. Slavnostni govor. 4. „Sokolska“, uglasbil A. Foerster, moški zbor. 5. „Zbirka rudarskih pesmi“, J. Kindel, godba. 6. „Oj z Bogom ti planinski raj“, uglasbil H. Volarič, moški zbor z brenččimi glasovi in samospévom. 7. Raznoterosti iz opere „Ciganka“, Balfi, godba. 8. Igra „Ponesrečena glavna skušnja“, priredil Ignacij Borštnik. 9. „Venec slovanskih pesmi“, godba. 10. „Sredi vasi“, uglasbil dr. G. Ipavice, moški zbor. 11. „Zapevka“ iz opere „Maria di Rudenz“, Donizetti, godba. 12. „Tombola“. Listki po 10 kr. 13. Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr., ženski spol prost. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belgrad 22. oktobra. Kralj vsprejel danes več najodličnejih članov naprednjaške stranke ter jim zagotavljal neizpremenjeno naklonjenost svojo.

Belgrad 22. oktobra. Glasilo Rističev „Srpska Nezavisnost“ raduje se potitične smrti Garašaninove, ki je sedaj za večne čase neškodljiv. Sprava mej kraljem in Garašanimom se ni posrečila. — Kralj Milan odposlal čestitko kralju grškemu.

Pariz 22. oktobra. Nemški grb, ki se je v Havru odtrgal z nemškega konzulata, bode se popravljen. Podprefekt in centralni konzulatni komisar poneseta ga nazaj, da se v njijini prisotnosti zopet pribije.

Berolin 22. oktobra. Dogodek v Havru utegne imeti posledice, zlasti ker se potrjuje, da so kralja wirtemberškega v Nizzi vsprejeli z žvižganjem.

Bruselj 22. oktobra. V mestnem gledališči v Charleroi začelo je včeraj po predstavi goreti. Gledališče pogorelo do tal. Kako je ogenj nastal, ni znano.

Pariz 22. oktobra. V Fontainebleau začelo je danes dopoldne hkratu na pet krajih goreti. Misli se, da je bilo zažgano. Dve osobi so prišli.

Lyon 22. oktobra. Na tukajšnji konferenci izjavil je Lesseps, da se bode Panamski prekop meseca julija 1890 otvoril.

Razne vesti.

* (Na Madjarskem) je pač zanimivo življenje. V Szegedinu napravila je hranilnica konkurz. Dolgovi znašajo pol milijona. Delniški kapital in uložene ulege so izgubljene.

* (Koliko stoji pot v Rim?) Sedaj, ko se je cesar Viljem že zopet povrnil v Berlin, vprašanje to ni brez zanimivosti. Časopis „Truth“ pravi, da stane potovanje cesarja Viljema na Dunaj in v Rim nad 40.000 funtov šterlingov, to je pol milijona goldinarjev. Viljem je nekda dal krasna darila služnikom vladarjev, katere je pohodil. Iz Berlina vzel je seboj 80 prstanov z dijamanti, 150 zlatih redov, 50 naprsnih igel, 30 zlatih zaplestnic z dijamanti, 6 prekrasnih zlatih sabel, 3 velike slike svoje obitelji v zlatih okvirih, 30 zlatih ur z zlatimi verižicami, 100 tabačnic in 20 redov rudečega in črnega orla z briljanti.

* (Nezgoda na železnici,) o kateri smo včeraj priobčili telegram, dogodila se je pri Grasanu. Ko je vlak dospel na mesto nezgode, utrgal se je nad železnico velikansk plaz in 200.000 kubičnih metrov prsti, gramoza in kamenja usulo se je na vlak ter zdrobilo 7 srednjih vagonov. Lokomotiva, prvi trije in zadnji trije vagoni ostali so nepoškodovani. V zadnjih vagonih bilo je 40 karabinerjev, ki so prvi začeli pomagati ponesrečencem. Našli so kmalu 12 mrtvih in 50 ranjencev, a kakor potovalci trdijo, je najmanj še 70 ljudij podsutih in brez dvojbe mrtvih.

Tuji:

22. oktobra:

Pri Slonu: Gaischeg iz Gradea. — Skvarca iz Budanje. — Burki iz Berna. — Hilf iz Dunaja. — Gusel iz Prage. — Mahoreč iz Sežane.

Pri Maté: Kucacher iz Gradea. — Engel, Faber, Skodler z Dunaja. — Peče iz Kočevja. — Richard iz Gradea.

Pri avstrijskem cesarji: Rismando iz Trsta. — Kempert iz Gorenjskega.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

17. oktobra: Jovana Kramarič, postrežčka žena, 45 let, za jetiko.

18. oktobra: Marija Kozlevčar, kajzarjeva žena, 55 let, za plućnim emfizemom. — Reza Gorjup, gostija, 67 let, za plućnim edemom.

19. oktobra: Katra Kogej, delavka, 55 let, za vnetjem hrustanca.

„LJUBLJANSKI ZVON“

(331—243)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
22. okt.	7. zjutraj	740.6 mm.	— 5.0° C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	737.8 mm.	7.6° C	sl. sev.	d. jas.	
	9. zvečer	739.9 mm.	0.8° C	sl. svz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 1.1°, za 8.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 23 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	82-05	81-75
Srebrna renta	82-55	82-40
Zlata renta	109-75	109-80
5% marcna renta	98-—	97-70
Akcije narodne banke	872-—	870-—
Kreditne akcije	313-80	311-40
London	121-65	121-70
Srebro	—	—
Napol.	9-6	9-64 1/2
C. kr. cekini	5-77	5-78
Nemške marke	59-52 1/2	59-60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	172
Ogerska zlata renta 4 1/2%	—	101
Ogerska papirna renta 5%	—	92
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	—	104
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	122
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	—

Poslano.

10 39)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepiljujoče pice,
i kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolešti grkljana i proti mohnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Notarski pisar,

z lepo pisavo, izurjen v vseh notarskih in sodnijskih opravilih, ki je že 4 leta v takej službi, **zeli svoje mesto spreminiti.** — Kdo? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (709—2)

Učenec

se išče za tukajšnje specerijsko prodajalnico.

Dečki z dežele imajo prednost. — Natančneje pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (717—1)

Goldinarjev 10 na dan

more vsakdo brez glavnice in rizika zaslužiti s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk proti plačilom na obroke za neko Budimpeštansko banko, ki je jako na dobrem glasu. — Ponudbe vsprejema administracija **RIESZ** v Budimpešti, Hatvanergasse Nr. 18. (629)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

Največja velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **98.000 srečk**, od katerih se izžreba **49.100 srečk**. Za žrebanje določen skupni kapital znaša

500000
mark

kot največji dobitek v najsmrenejšem slučaju pomenja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
1 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	75000
1 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	65000
2 dobit. a mark	60000
1 dobit. a mark	55000
1 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	40000
1 dobit. a mark	30000
8 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
103 dobit. a mark	3000
206 dobit. a mark	2000
612 dobit. a mark	1000
888 dobit. a mark	500
30199 dobit. a mark	148
16991 dobit. a mark	300, 200, 150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.

9,345.605 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 49.100 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 65.000, v petem na 70.000, v šestem na 75.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovih ali postnih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

31. oktobrom 1888.

nam doposlati.

(700—2)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

Prostovoljna dražba.

Dne 5. novembra t. l. prodajal se bode parceloma tudi pod nastavljenno ceno po sodnijskem potu — iz zapuščine Jakoba Hočevarja — mlin v Količevem št. 22 pri Kamniku. Z izvršno vodno silo, tudi za druge industrijalne namene pripraven, hiša in poslopja s „fundus instructus“ om vred, dalje njive, travniki in gozdi. — Ara (vadum) 10% nastavljene cene. — Tretjino kupnine plačati je v 14 dneh, ostalo v 2 mesecih. — Nadaljni pogoji poizvedo naj se pri okrajni sodnji na Brdu. — Dne 7. novembra bode dražba premoženjskih stvari. (715—1)

Slavnemu občinstvu zahvaljujem se za dosedanje naročanje obleke ter se ob enem priporočam za nova naročila. — Imam veliko zalogo

domačega, angleškega in francoskega blaga.

Delo se izvršuje po najnovejšem kroji, po nizki ceni in točni postrežbi.

(713—1)

Ivan Potočnik, krojač v Domžalah.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarni J. Glontinjevi v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so pridejani tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše, Sedanjih vladarjev evropskih. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Štiridesetletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

Prihodnji teden žrebanje!

Srečke Obrtne Razstave, Prirejene v Proslavo Cesarske Svečanosti, **samo 50 kr.**

Glavni dobitek 25.000 Goldinarjev.

(658—14)

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse 4.
V Ljubljani se dobivajo v menjalnici J. C. MAYER-ja.